

[Frank Jensen]

organiserede forskeruddannelsesreform kommer til at lægge os på et alt for lavt niveau. Vores opgave bliver så i samarbejde med de faglige organisationer at finde ud af, om det er det rigtige niveau, der er fundet.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det er stadig væk et problem med taletiden.

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren sagde, at vi skulle have de internationale briller på. Det vil jeg meget gerne tilslutte mig, for jeg ønsker, at vi skal have en forskeruddannelse på internationalt niveau, og det er derfor, vi har arbejdet på det gennem flere år i Tinget, som også hr. Frank Jensen sagde.

Ministeren sagde også, at vi skulle have yngre forskere, og det synes jeg også er et mål, men problemet er, at ministeren meget rigoristisk lægger op til, at når man er 19, bliver man student, når man er 24, bliver man kandidat, og når man er 27, er man Ph.D., men på gode internationale skoler sidder man ikke 3 år og gør et eller andet, og så er man Ph.D. Man definerer det niveau, man skal op på, og det er der nogle der når hurtigere end andre. Generelt er det sådan, at hvis folk laver andet end at forske, f.eks. underviser eller arbejder i en forskergruppe med noget andet, hvilket kan være udmærket, forlænger det simpelt hen studiet. Jeg så, at den norske Ph.D. i gennemsnit varer 4½ år, og det ville være det samme, hvis man undersøgte, hvad der skete med mekanisk Ph.D. osv. Der er ingen steder, man fastsætter en tidsramme, som folk skal være færdige inden for.

Så vil jeg glæde mig over, at vi har haft en kvalitativt god debat. Det eneste problem har været, at der ikke har været tid nok til virkelig at komme igennem det, men o.k., vi må så henvisse til forhandlingerne.

Afslutningsvis vil jeg lige knytte nogle kommentarer til det, undervisningsministeren sagde om forhandlinger med AC. Jeg er ked af, at ministeren præciserede, at han ikke fører forhandlinger, men drøftelser. Vi synes, han skulle føre forhandlinger, for vi er enige i, at ministeren skal være en god arbejdsgiver, men en god arbejdsgiver forhandler sandelig også og træffer aftale om lønforhold, arbejdsvilkår, anciennitet, pension osv. Jeg har ikke stillet noget

bestemt krav om, hvad niveauet skal være, men jeg stiller et bestemt krav om, at man bliver enig med AC. Vi ønsker enighed, ministeren må så slås for sine synspunkter, og AC skal nok slås for sine.

Vi er selvfølgelig opmærksom på, at aflønningen af Ph.D.'ere her i landet ligger i overkanten af, hvad der gælder i de fleste lande, men det materiale, som ministeren har sendt ud, er altså meget vildledende. F.eks. nævnes det, at hollandske Ph.D.'ere får 95.000 kr. på højeste niveau, men det nævnes ikke, at disse 95.000 kr. er efter skat. Det gør en ganske alvorlig forskel, om det er før eller efter skat, især med de danske forhold.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg takker for de supplerende bemærkninger fra hr. Frank Jensen og hr. Rahbæk Møller, de bragte os ikke længere fra hinanden, men nok heller ikke nærmere.

Det er så nemt for hr. Frank Jensen at sige, at jeg skal opnå en forståelse med AC. Det vil jeg meget gerne, men hvis hr. Frank Jensen og hr. Rahbæk Møller støttet af et eller flere partier, dvs. et flertal i Tinget, insisterer på at kalde denne sag for overenskomstdækket eller aftaledækket område, insisterer på at tale om forhandlinger og aftaler og på, at der skal opnås enighed i disse forhandlinger, er det den stensikre vej til, at der ikke bliver enighed, for man bringer både AC og regeringen i en komplet umulig situation.

Hvis man derimod bakker regeringen op i, at det er tilladt at etablere en SU-støtteordning for en gruppe af studerende, hvor man vil indføre helt nye vilkår både for institutionerne og for de studerende, og så føjer til, at man da helst vil have, at det sker i forståelse med AC, siger jeg tak, og så tror jeg, vi kan få en forståelse med AC. Nogle kan så sige, at det dog var en underlige nuance at bruge så mange kræfter på, men den er ret så afgørende, for lige så snart hr. Frank Jensen siger »overenskomstdækket«, siger han, at der intet kan ske uden ved overenskomst, og så sker der ingenting. Det er derfor, jeg beder om, at hvis vi skal opnå den forståelse med AC, som vi alle ønsker, må man bakke regeringen op i

1) at der her skal ske noget, og